

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ!

چه کسی غیر از اسلام فریادرس کودکان جهان است؟

(ترجمه)

خبر

صندوق کودکان سازمان ملل متحد (یونسف) مستقر در شهر نیویورک، انتظار داشت که بیش از 7 میلیون کودک اضافی به دلیل بحران اقتصادی و اجتماعی به وجود آمده از ویروس همه‌گیر کرونا در جهان دچار سوء تغذیه شوند.

این سازمان در بیانیه امروز گفته است: "تعداد کودکانی که از علایم سوء تغذیه، کاهش وزن و لاغری بیش از حد رنج می‌بردند، قبل از این در سال 2019 م، به 47 میلیون می‌رسید؛ اما با انتشار و شیوع ویروس همه‌گیری کرونا، این تعداد به صورت تدریجی نزدیک به 54 میلیون بلند رفته است، این بیانیه بیان‌گر افزایش مرگ‌ومیر به بیش از ده‌هزار مرگ اضافی کودکان در هر ماه؛ به ویژه در کشورهای جنوب صحرای افریقا است. (منبع: الدستور الأردنیه)

تبصره

نظام سرمایه‌داری از بلاها، مصیبت‌ها و رنج‌های خود کسی و یا چیزی را ترک نکرده؛ بلکه آثار آن بر هر چیزی در زمین منعکس گردیده و حتی سنگ و درخت از شرارت آن سالم نمانده‌است. برای ما شگفت‌آور نیست که خبر مانند این را می‌شنویم و یا می‌خوانیم که 54 میلیون کودک از سوء تغذیه در سال 2020 م، رنج می‌برند.

آری! این نظام سرمایه‌داری است که مشکل اقتصادی را مشکل منابع و تولیدات می‌داند و از دید مشکل توزیع به آن نگاه نمی‌کند و تمام توجه آن به ازدیاد منابع و تولیدات، تمرکز یافته و به توزیع اهمیتی نمی‌دهد؛ مسأله توزیع را به دستگاه پول سپرده است. در این صورت، هرکسی که مالک پول بود، مالک کالا و خدمت است و هرکسی که مالک نبود، محروم می‌ماند. کسی که قدرت به دست آوردن پول را داشت، هر کالای را که بخواهد به دست می‌آورد و کسی که قدرت نداشت محروم می‌ماند. به همین دلیل، سرمایه‌های هنگفتی را به دست گروه اندکی از مردم می‌بینیم؛ درحالی که بسیاری از مردم از سختی درد گرسنگی به خود می‌پیچند با وجود این که بسیاری از ایشان بسیاری از وقت‌شان را در تلاش به دست آوردن اندک‌ترین اسباب زندگی سپری می‌کنند.

اسلام؛ فقط اسلام، تنها دینی است که اشباع نیازهای اساسی هر فرد از افراد رعیت را تضمین می‌کند و دولت در اسلام به صورت فعل و حکم به رعایت امور کسانی می‌پردازد که توانائی کار را ندارند و گرسنه‌ای در سرزمین‌های اسلامی باقی نمی‌ماند، در این صورت:

«أَيُّمَا أَهْلٍ عَرَضَ أَصْبَحَ فِيهِمْ أَمْرٌ جَائِعًا، فَقَدْ بَرَّتْ مِنْهُمْ ذِمَّةُ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى» [مسند أحمد: 4742]

ترجمه: هرگاه اهل منطقه‌ای در حالی صبح کنند که در میان‌شان شخصی گرسنه باشد، ضمانت الله سبحانه و تعالی از آنان برداشته می‌شود.

مسلمانان اعم از افراد و حکام‌شان با تاریخ طولانی خود به همین صورت به پیش رفتند، حاکم در اسلام اولین کسی است که گرسنه‌گی به او می‌رسد و آخرین کسی است که سیر می‌گردد تا بداند که الله سبحانه و تعالی در مورد هر فرد از افراد رعیتش از وی می‌پرسد، این عمر ابن خطاب است که هدیه والی آذربایجان را رد می‌کند؛ درحالی‌که غذای لذیذی بود، زمانی‌که فرستاده‌ی والی به نزدش آمد و هدیه را تقدیم او کرد، از وی پرسید: آیا تمام مسلمانان چنین طعامی می‌خورند؟ فرستاده گفت: نخیر؛ بلکه این طعام خاصان؛ یعنی: طعام اغنیاء است. سزاوار عمر نبود؛ مگر این‌که هدیه را رد کرد و نامه‌ی والی‌اش فرستاد که در آن گفته بود: "اگر آن چه آنان می‌خورند، نخوری، چگونه از درد و رنج آنان باخبر می‌شوی؟" و عمر شکم خود را مخاطب نموده گفت: "آرام باشی یا آرام نباشی، تا زمانی‌که شکم اطفال مسلمانان سیر نشود، هرگز گوشت نخواهی چشید."

پس ای مسلمانان، ای کاش جهان را ببینید که چقدر به شما و ایدئولوژی شما و دولت آن که دولت خلافت ثانی بر منهج نبوت باشد نیاز دارد؛ نه تنها برای این‌که اسلام را تطبیق کنید و آن را به سوی همه مردم حمل کنید؛ بلکه برای این‌که عدالت و آرامش در جهان تحقق یابد و توزیع ثروت‌ها را در جهان بر اساس احکام شریعت باز گردانید.

پس ای مسلمانان، شما را به سوی تأسیس دولت خلافت فرا می‌خوانیم!

نویسنده: خلیفه محمد - اردن

8 ذوالحجه 1441 ه.ق.

29 ژوئیه 2020 م.

مترجم: احمد صادق امین